

вноска въ златни франка по репарационния дълг, а остатъка се връща на държавното съкровище.

Съгласно протокола отъ 21 мартъ 1923 г. българскиятъ репарационенъ дългъ, предвиденъ въ чл. 121 на Ньойския договоръ, се раздѣля на две части: А. и Б.

Частъ А, опредѣлена на 550,000,000 зл. фр., свободна отъ всѣкакви одрѣжки, ще се изплати съ 5% годишна лихва, чрезъ шестмесечни вноски, въ срокъ отъ 60 години. Падежитъ на шестмесечнитъ вноски сж 1 априлий и 1 октомврий всѣка година. Първиятъ падежъ е на 1 октомврий 1923 г.

Частъ Б образува остатъка отъ репарационния дългъ, или 1,700,000 зл. фр. Тая частъ нѣма да бжде искана отъ България до 1 априлъ 1953 г. и не ще носи лихва. На 1 априлъ 1953 г. Сумитъ въ кредитъ на България, по силата на Ньойския договоръ (чл. чл. 136, 142 и 145), ще бждатъ прихванати безъ лихва срещу частъ Б. Къмъ случайния остатъкъ ще се приложатъ постановленията на чл. 122 на договора.

Планътъ за изплащане на частъ А отъ репарационния дългъ, предвиденъ въ протокола отъ 21 мартъ 1923 г., биде, по искането на М. С. К., слабовидоизмененъ съ указъ № 14 отъ 9 юлий 1923 г. въ следната окончателна форма: (вижъ таблицата на втората колона).

Изпълнявайки тоя планъ България до 31 декемврий 1928 г. е изплатили 10 шестмесечни вноски на обща стойностъ златни франка 36,000,000.

Плащането на шестмесечната вноска съ падежъ 1 октомврий 1928 г., поради катастрофалнитъ землетресения, които сполетѣха Южна България презъ 1928 г., биде отложено.

Това незадоволително разрешение на българския репарационенъ въпросъ твърде облегчително обаче, въ разрешение съ разрешението му по чл. 121 на Ньойския договоръ, опредѣли на България плащания тоже непонесими за нейната финансова мощъ. Пресиленото облагане на България съ репарационни плащания ще се почувствува особено следъ 1932 г., когато ще настѣгнатъ голѣмитъ вноски. Тия вноски, а още повече максималнитъ вноски, които по плана започватъ отъ 1 октомврий 1935 г., не ще могатъ да бждатъ понесени отъ държавния ни бюджетъ. Защото останалитъ финансови

Дата на плащанията	Шестмес. вноски въ златни фр.	Или годишно по златни франка
1.X. 1923	2,500,000	
1.IV. 1924	2,500,000	5,000,000
1.X. 1924	3,000,000	
1.IV. 1925	3,000,000	6,000,000
1.X. 1925	3,500,000	
1.IV. 1926	3,500,000	7,000,000
1.X. 1926	4,000,000	
1.IV. 1927	4,000,000	8,000,000
1.X. 1927	5,000,000	
1.IV. 1928	5,000,000	10,000,000
1.X. 1928	5,000,000	
1.IV. 1929	5,000,000	10,000,000
1.X. 1929	5,000,000	
1.IV. 1930	5,000,000	10,000,000
1.X. 1930	5,000,000	
1.IV. 1931	5,000,000	10,000,000
1.X. 1931	5,000,000	
1.IV. 1932	5,000,000	10,000,000
1.X. 1932	10,000,000	
1.IV. 1933	10,000,000	20,000,000
1.X. 1933	16,447,668	
1.IV. 1934	16,447,668	32,895,336
Отъ 1.X. 1935 до 1.IV. 1983 г. 98 шестмес. вноски на всѣки		
1. X. по	21,697,668	
1.IV. по	21,697,668	43,395,336
Всичко за изплащане на частъ А и за лихви		
	2,255,266,800	2,255,266,800

тяжести прѣки или косвени, послѣствие на Ньойския договоръ, сж предостатъчни товари на държавния бюджетъ за дълги години. Даже изплатенитъ до сега сравнително малки вноски на обща стойностъ 36,000,000 зл. фр., равни на 972,000,000 лв., сж изплатени за смѣтка на неизплатени вътрешни задължения на държавата и на незадоволени държавни нужди. При все това, това временно разрешение на репарационния въпросъ биде прието за да не бжде, въ тия опасни времена, обвинена България въ неизпълнение на Ньойския договоръ и за да се освободи отъ единъ кошмаръ, който рушеше нейното финансово здравяване и спираше нейното стопанско възстановяване.